

»Her er et Ekspres-Telegram.«

Et Ekspres-Telegram! — tænkte han. Det maa jo være noget alvorligt. Hvilket Uheld! Men hvad skulde han gøre? I Natdragt kunde han dog ikke gaa ned og lukke op. Han fandt saa paa at kaste Gadedørsnøglen ned til Manden, og efter at have været inde i Sovekammeret for at berolige Jytte, stod han med Telegrammet i Haanden og fik i Hast Budet paa Døren.

Og saa var det ikke andet end et Lykønskings-telegram. »Hjertelig til Lykke fra mange Venner«. Han krammede Papiret sammen og hev det fra sig i Raseri.

Men næppe et Kvarter efter kom igen en Mand cyklende gennem Gaden, standsede ved Huset og undersøgte Klokkeknapperne ved Døren. Han maatte ringe endnu flere Gange, og tilsidst slap han ikke Knappen. Endelig blev et Vindu paa tredje Sal revet op, og Karsten From brølte ud:

»Hvad er det for et Spektakel? Hvem er det?«

»Er det Hr. From?«

»Ja.«

»Et Ekspres-Telegram.«

»Jeg bryder mig Fanden om Telegram! . . . Stik det ind under Døren!«

»Det skal afleveres til Adressaten egenhændig. Og jeg skal have Kvittering.«